

in tot putinciosul mod, a face destul voinței și plăcerii Maiestății Sale, care este cu totul aplecat pentru binele poporului, să se siléscă a face și a sêvêrși acéstă alegere de episcop — care cu ajutoriul lui Dumnezeu acum se va incepe — așa, cât implinirea și rezultatul ei, să fiă plăcut și primit bunului și prea induratului nostru împêrat.“¹⁾

La acéstă adunare vicariul Șaguna încă rostî trei cuvântări, douë in limba magiară cătră comisari, și una in cea română cătră protopopii alegători. Aceste trei cuvântări, ca o pârgă a cuvântărilor lui celor multe și insemnate din vieța-i următoare publică, cred că încă merită a fi reproduse aici din mai multe puncte de vedere. Cea dintâiu din aceste cuvântări, este in traducere română următoarea:

„Prea mărite d-le conte, cancelariu al țerei, cavaler al ordinului s. Stefan, și prea vrednice d-le secretariu gubernial! Sacratissima sa mărire împêrătéscă, de trei-spredece ani cu laudă stăpânitoriul Domnul nostru Ferdinand, căruia noi cu toții din inimă și suflet îi inchinăm credință și supunere neclătîtă, și viața nóstră a o jertfi totdeuna suntem gata pentru el, pentru împêratul nostru, carele prin esemplara sa părintéscă ingrigire, și prin prea inaltele rânduieli ajută fericirea supușilor sei, și sporesce inflorirea țerilor sale, — in urma c. regescii prea-inaltei sale milostiviri părintesce s'au indurat a mení ziua de astăzi, in care să se facă o alegere consciențiosă pentru reintregirea vacantului de doi ani scaun episcopesc, binevoind a vă denumí spre acest scop pre măriile vóstre de comisari. Prea firéscă este deci acea comună credință civilă a nóstră, in urma căreia pentru mai mult decât părintésca ingrigire a Maiestății Sale, nu numai eu și adunatul aici corp protopresbiteral, dară încă și credincioșii intregi maicei nóstre biserici binecuvântăm pre prea-inălțatul împêratul și regele nostru, din genunchi rugându-ne la tatăl nostru, carele este in ceriuri, ca pre marele nostru împêrat, care pe credincioșii sei supuși din di in di ii grămădesce cu nouă prea-inaltă ingrigire și milă părintéscă, să-l țină până le cele mai adânci zile in infloritórea-i sănătate. Pre un așa împêrat

¹⁾ „Fóia pentru minte, inimă și literatură“ din 1847 nr. 48 — tradusă din limba latină, dară fórte rêu atât acéstă, cât și cele douë următoare ale vicariului Șaguna, țenute in limba magiară, in care și comisarul și-o rostise pre a sa, fiind silit a le indrepta in cât-va, spre mai bună înțelegere.